

Oğlan ve Küçük Su Samuru

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Küçük Su Samuru

Aysel Banu YAVUZAL

Her cumartesi sabahı oğlan parlak sarı yağmur çizmelerini giyer ve kırmızı sırt çantasını hazırlardı. Dünyadaki her yerden çok nehir koruma alanını ziyaret etmeyi severdi. Bugün yanına bir defter ve sivri uçlu bir kalem de almıştı. Suyun yanında yaşayan küçük su samurlarını incelemek istiyordu. "Bir su samuru gününe daha hazır mısınız?" diye sordu annesi yumuşak bir gülümsemeyle, oğlan da o kadar hızlı başını salladı ki kısa kıvrıcık koyu kahverengi saçları zıpladı.

Koruma alanının kapısında, haki gömlekli ve yaprak rozetli yeşil kasketli nehir bekçisi duruyordu. Geniş, dostça bir gülümsemeye onları yola doğru el salladı. "Su samurları bugün yaşlı söğüdün yakınında," dedi. Oğlanın büyük yuvarlak ela gözleri daha da büyüdü. Defterine kalemle yazdı: Su Samuru Günü, güneşli. Sonra bir fare kadar sessizce nehir kıyısına doğru parmak uçlarında yürüdü.

Pürüzsüz düz bir taşın üzerinde küçük su samuru oturuyordu, neredeyse oğlanın kolu kadar uzundu. Parlak kahverengi kürkü güneş ışığında parlıyor, krem rengi karnı bir tavşan kadar yumuşak görünüyordu. Minik patileriyle bir balığı kemiriyor ve kısa bıyıklarını seğirtiyordu. Oğlan hiç kıpırdamadan oturup izledi, çilli burnu neredeyse defterine değiyordu. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeysin," diye fısıldadı.

Sonra oğlan söğüt ağacının yanından bir şeyin yüzdüğünü fark etti. Buruşuk bir bardak suyun üzerinde sallanıyor, plastik bir poşet hüzünlü gri bir denizanası gibi sürükleniyordu. Bir şişe su samurunun taşının yanındaki hafif akıntıda yuvarlanıyordu. Oğlanın aralıklı dişli gülümsemesi kayboldu. "Olamaz," dedi yavaşça. "Bu çöp su samurunun evinde." Defterine hızla yazdı: Nehir temiz değil. Yardım gerekli.

Küçük su samuru yüzen bardağı kokladı ve minicik bir hapsirikle hapsirdi. Oğlan göğsünde sıcak, endişeli bir his duydu. "Anne," dedi, "su su samurları için temiz olmalı." Annesi zeytin yeşili ceketıyla yanına diz çöktü. Sürüklenen çöplere baktı ve yavaşça başını salladı. "Haklısın, benim iyi kalpli oğlum," dedi. "Peki bu konuda ne yapalım?"

Oğlan defterini açtı ve kalemmini sayfaya tıklattı. "Bir temizlik planlayabilirim," dedi ve yuvarlak ela gözleri küçük lambalar gibi parladı. "Nehir kıyısındaki çöpleri toplayabiliriz." Annesi yumuşak gülümsemesiyle gülümsedi ve bekçinin kulübesini işaret etti. "Bu çok iyi bir fikir gibi görünüyor. Ama önce bekçiye sormalyız, çünkü nehirler zorlu yerler olabilir."

Nehir bekçisi dikkatle dinledi, parlak koyu gözlerinin kenarları kırıştı. "Nehir kıyısı temizliği mi? Ne harika bir plan!" dedi. "Herkesi güvenli yollardan ben yönlendireceğim ve kimse derin suya yaklaşmayacak." Dödüğüne küçük bir öttürme yaptı. "Büyük yardımcıları, sağlam eldivenler ve bolca torba getirin. Bu nehri yeniden pırıl pırıl yapalım!"

O öğleden sonra oğlan annesiyle ve büyük, elle çizilmiş bir tabelayla koruma alanının kapısında durdu. Bekçi yardımcılarını çağırmıştı ve kısa süre sonra aileler kovalarla ve neşeli yüzlerle geldi. Oğlan torbaları dağıtırken annesi bez çantasından bahçe eldivenlerini dağıtıyordu. "Geldiğiniz için teşekkürler," dedi herkese. "Su samurlarının bugün yardımımıza ihtiyacı var." Kırmızı sırt çantası bankın üzerinde güvenle duruyordu.

Yardımcılar nehir kıyısı boyunca dikkatli bir karınca sırası gibi yayıldılar. Bekçi uzun çöp toplama aletiyle öncülük ediyor, şıp şıp bardakları ve ambalajları topluyordu. Oğlanın sarı yağmur çizimleri yumuşak çamurda şapır şupur ses çıkarırken o şişeleri torbasına topluyordu. "Bir tane daha buldum!" diye seslendi. Annesi yakınında kalıp herkesi kaygan kenardan uzak tutuyordu.

Küçük bir kız dolaşmış bir olta ipi buldu ve yükseğe kaldırdı. "Dikkat et, bu keskin olabilir," dedi bekçi nazıkçe ve onu güvenle bir torbaya kesti. Oğlan torba üstüne torba doldurdu, kolları yoruldu ama kalbi hafifledi. "Büyük bir fark yaratıyoruz," dedi annesi dolu bir çuvalı bağlarken. Torbalar şiştikçe toplanan çöp yığını giderek küçüldü.

Öğleden sonranın sonlarına doğru nehir kıyısı yeniden taze ve yeşil görünüyordu. Suyun üzerinde hiç bardak sallanmıyordu. Söğüdün yanından hiç plastik sürüklenmiyordu. Oğlan pırıl pırıl nehre baktı ve mutlu bir iç çekti. "Yepyeni bir nehir gibi görünüyor," dedi. Bekçi düdüğünü iki kez öttürdü. "Aferin takım! Koruma alanı size teşekkür ediyor, su samurları da!" Herkes alkışladı ve tezahürat yaptı.

Sonra bir sıçrayış ve kıvranişla küçük su samuru sudan fırladı. Parlak kahverengi kürkünden damlalar akıyor ve parlıyordu, uzun sivrilen kuyruğu arkasında mutlu mutlu kıpırdıyordu. Şıp! Bir başka su samuru daldı ve berrak, temiz suda yuvarlandı. Oğlan aralıklı dişli kahkahasını attı. "Ne kadar mutlu olduklarına bakın!" dedi. "Temiz nehirler yaban hayatının sağlıklı kalmasına yardımcı olur," dedi bekçi. "Bugünün dersi bu."

Oğlan defterini son bir kez açtı ve kalemıyla yazdı: Nehir temiz. Su samurları mutlu. Küçük su samurunun krem rengi karnı ve bıyıklarıyla küçük bir resmini çizdi. Annesi kolunu ona doladı. "Bir sorun gördün ve onu düzeltmek için iyi kalpli bir yol buldun," dedi. "Seninle çok gurur duyuyorum, benim düzenli oğlum." Ona sıkıca sarılırken başındaki güneş şapkası iyice eğildi.

Eve dönerken oğlanın sarı yağmur çizmeleri çamurluydu ve kırmızı sırt çantasında atıştırmalık kalmamıştı. Ama kalbi dopdoluydu. "Anne," dedi, "gelecek cumartesi yine gelebilir miyiz?" Annesi yumuşak kahkahasını attı. "Elbette gelebiliriz," dedi. "Belki temiz tutmaya yardım etmeleri için birkaç arkadaş da getirebiliriz." Oğlan eve kadar gülümseyerek yürüdü, sıçrayan kuyrukları ve pırıldayan suyu düşünerek.

Nehir koruma alanına geri döndüğünde küçük su samuru serin, berrak suda oynuyordu. Yuvarlanıyor, dalıyor ve söğüt taşının etrafında kendi uzun kuyruğunu kovalıyordu. Oğlan elinde defteriyle kıyıda izledi. Temiz nehirlerin yaban hayatının sağlıklı ve mutlu kalmasına yardımcı olduğunu ve büyük bir fikri olan küçük bir oğlanın bile gerçek bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Nehir bekçisi oğlanın defterine parlak bir çıkartma yapıştırdı: Çıracak Nehir Yardımcısı. "Ne zaman istersen geri gel," dedi dostça geniş gülümsemesiyle. Oğlan söz verdi. Güneş alçalırken küçük su samuru bıyıklı yüzünü kaldırdı ve el sallıyor gibi göründü. Oğlan da el salladı. Su samurlarını incelemeye gelmişti ve onlara nasıl bakılacağını da öğrenmişti.